

[Wilhelm]

gennemregnet i relation til vores eget pensionsbeskatningsforslag, så er det sådan, at med samme rente og samme inflation – lad os tage en rente på 12 pct. – bliver det beløb, der står tilbage fra det første års indbetalinger i sådan en 40 års pensionsordning, 6 gange højere, hvis man venter med at komme med den samme skatteprocent til sidst i forhold til, hvis man tager den fra starten. På ganske almindelig vis, som man gør, hvis folk opsparer på bankbøger, eller hvad de nu gør. Og hvis renten er 20 pct., bliver det beløb, der står fra det første års indskud, 27 gange højere, hvis man venter med at beskattes til sidst i forhold til, hvis man beskatter ganske almindeligt og altså ophæver fradragretten. Dette tilskud på 2.600 pct. bliver selvfølgelig betalt af andre skatteydere. Det er det, der ligger i privilegiet.

Vi har intet som helst imod, at man fordele sin livsindkomst. Vi kan godt forstå, at folk har behov for det med de elendige sats for folkepension osv., men disse privilegier, som oven i købet rammer afsindigt skævt, har vi aldrig ventet, at nogen regering, uanset hvad de pågældende partier sagde på forhånd, ville kunne opretholde, og derfor skal der ikke lyde bebrejdelser fra os i anledning af, at de fire regeringspartier nu erkender, at man er nødt til at gøre noget ved disse skatteprivilegier.

Bebrejdelserne skal lyde på grund af den demagogiske agitation, man førte før, når andre kom og påpegede dette problem, og bebrejdelserne skal i øvrigt også gå på den demagogi, man nu lægger for dagen, når man kalder det en midlertidig ordning. Er det 50 år, man foreslår at denne midlertidige ordning skal vare? Det er det vist ikke, men det kunne det lige så godt have været. Det, man foreslår, er jo i realiteten, at det skal være en ordning, der kun gælder i de perioder, hvor man venter at have en borgerlig regering.

Selve det, at man nu erkender, at man er nødt til at gøre noget ved privilegiet, synes vi er helt i orden, og det er ikke det, der skal bebrejdes regeringspartierne. Men så er der udformningen. Den er elendig, og det har så at sige alle andre end regeringspartierne ordførere trampet rigeligt rundt i, så det skal jeg ikke gentage, men jeg vil godt illustrere det ved at sammenligne med en alternativ udformning, som kommer til behandling se-

ner i dag – hvis vi når så langt – nemlig vores eget genfremsatte pensionsbeskatningsforslag.

Regeringens forslag med formueafgiften er en uligestilling af forskellige måder at have sin kapital anbragt på. VS' forslag er en ligestilling. Regeringens forslag favoriserer visse anbringelser af pengene og rammer de aktive anbringelser af pengene. Det forslag, vi har udarbejdet, er neutralt i forhold til anbringelserne. Regeringens forslag – og det burde vække betænkelighed hos i hvert fald nogle af regeringspartierne medlemmer, hvis de mente, hvad de plejer at mene om den slags ting – er et forslag med tilbagevirkende kraft. Hvert eneste indskud, der er foretaget i de sidste mange år på disse ordninger under den klare forudsætning, at man havde de skatteregler, man havde, er ramt af regeringens forslag. Vores forslag er uden skygge af tilbagevirkende kraft. Regeringens forslag er desuden en dobbeltbeskatning, fordi man vel stadig væk forventer at skulle beskattes pensionerne ved indbetaling som normal indkomst. Vores forslag er uden skygge af element af dobbeltbeskatning. Alligevel ser vi, at regeringens forslag indbringer sølle 4 mia kr. Vores forslag, som respekterer, at der ikke skal være dobbeltbeskatning, at der ikke skal være beskatning med tilbagevirkende kraft, at der ikke skal være uligestilling, men kun ganske almindelig ligestilling med andre indtægter og andre måder at anbringe kapital på, indbringer ca. 22 mia kr. om året.

Vi er altså indforstået med, som vores eget forslag demonstrerer, at der skal gøres noget ved disse privilegerede opsparinger, som koster andre skatteydere meget, meget dyrt, men den sammenhæng, det indgår i, også sammenhængen med regeringens hele økonomiske politik, gør, at som det ligger her, og som, man kan kalde det den politiske situation, de alternative forslag osv. ligger, vil vi naturligvis stemme imod det forslag, regeringen har fremsat.

Arne Bjerregaard (KrF):

Når jeg ser på det flertal, der manifesterer sig om forslaget, må jeg notere, at det kan blive svært at gennemføre. Man kunne næsten have lyst til at sige, at det kunne være ganske morsomt, om denne regering blev væltet på pensionsbeskatning; så kan vi jo